

Ca la Sèbia

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Carrer Major, 52 - Canyamars
Emplaçament	Al bell mig del nucli urbà, sota la masia de ca n'Homs i damunt del pla de Bolets
Alçada:	211m

Coordenades:

Latitud:	41.59983
Longitud:	2.44668
UTM Est (X):	453889
UTM Nord (Y):	4605495

Classificació

Número de fitxa	08075-64
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XX
Estat de conservació	Regular
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 3957409DG5035N

Fitxes associades:

[Ca la Miguelita](#)

Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dl., 11/12/2017 - 01:00

Descripció

Edifici cantoner amb un petit pati davanter, delimitat del carrer mitjançant una tanca d'obra amb porta de ferro. Presenta una planta rectangular, amb la coberta de teula àrab de dues vessants i el carener paral·lel a la façana principal. Està distribuït en planta baixa, pis i golfes. La façana principal, orientada al carrer, presenta cinc portals i un finestral d'obertura rectangular força reformat. Al pis destaquen quatre finestrals rectangulars que tenen sortida a dos balcons correguts amb les llosanes motllurades i baranes de ferro. Damunt d'aquestes obertures hi ha quatre forats de ventilació de la coberta, són rectangulars i estan protegits amb gelosia ceràmica. La façana està rematada amb una simple cornisa rectilínia. La resta de paraments compten amb senzilles obertures rectangulars. De la façana posterior destaquen dos llargs balcons correguts amb les llosanes bastides amb revoltos i baranes de ferro. La construcció presenta tant la façana principal com la posterior arrebossades i emblanquinades, amb un sòcol d'aplacat de pedra a la façana principal.

Història

L'any 1933, la propietària de ca la Miguelita (casa veïna) va demanar permís a l'ajuntament per construir una altra casa al costat de la seva, en la zona de servitud. No obstant això, l'edifici no fou construït fins després de la guerra Civil espanyola, probablement vers l'any 1940. Ha tingut diversos usos al llarg del temps: casa d'estiueig, locals comercials o locals destinats a la restauració.

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RU.53/072.

